

Sygn. akt III CSK 107/16

POSTANOWIENIE

Dnia 24 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku J. Ś. i M. Ś.
przy uczestnictwie A. D., W. D., S. D., Z. D., K. Ś., M. Ś. i B. K. o zniesienie
współwłasności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 24 maja 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestników W. D, S. D.
i Z. D.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Kielcach
z dnia 10 kwietnia 2015 r., sygn. akt II Ca 929/12,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od uczestników W. D., S. D. i Z. D. na rzecz
wnioskodawców kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset zł) tytułem
zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 kwietnia 2015 r. Sąd Okręgowy w Kielcach w sprawie o zniesienie współwłasności zmienił zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego w Jędrzejowie z dnia 23 marca 2012 r.

Od postanowienia Sądu drugiej instancji wnioskodawcy wnieśli skargę kasacyjną, powołując się na potrzebę wykładni art. 2 ust. 4 i art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (jedn. tekst: Dz.U. z 2015 r., poz. 1892) w związku z art. 211 i 212 k.c. oraz art. 622 k.p.c. oraz na potrzebę odpowiedzi na

pytanie, czy „przepisy ustawy i o własności lokali wykluczają możliwość stosowania art. 285 k.c. w stosunku do jednego z lokali, przy przypisaniu klatki schodowej jako przynależności do drugiego lokalu”. Ponadto wskazali, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, gdyż zaskarżone orzeczenie jest krzywdzące dla wnioskodawców.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podaje jako przyczynę kasacyjną - jednocześnie - istnienie istotnego zagadnienia prawnego oraz oczywistą zasadność skargi. W obu przypadkach wskazanie przez skarżących przyczyny kasacyjne dotyczą tej samej kwestii prawnej, będącej zarazem także przedmiotem podstawy kasacyjnej, zatem pozostają ze sobą w sprzeczności; istnienie istotnego, czyli trudnego, precedensowego, wątpliwego co do rozstrzygnięcia zagadnienia prawnego wyłącza oczywistą zasadność skargi - i na odwrót.

Ogólnie zresztą rzecz ujmując - jak wynika z konkluzji skargi - rzeczywistą przyczyną kasacyjną jest „pokrzywdzenie” uczestników, które odczuwane subiektywnie, nie stanowi przyczyny przewidzianej w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach rozstrzygając na podstawie art. 98 § 1 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

jw